

ธงชาติ

ธงชาติอินโดนีเซีย รู้จักกันทั่วไปในชื่อ “ซังเมราห์ปู้ติห์” (Sang Merah Putih) ในภาษาชวาแปลว่า ธงแดงขาว เป็นธงที่มีต้นแบบมาจากธงประจำอาณาจักรมัชปาหิตในคริสต์ศตวรรษที่ 13 ลักษณะเป็นธงสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 2 ส่วน ยาว 3 ส่วน พื้นธงแบ่งเป็นสองส่วนตามแนวนอน ครึ่งบนสีแดง หมายถึงความกล้าหาญและอิสรภาพ ครึ่งล่างสีขาว หมายถึงความบริสุทธิ์ยุติธรรม ธงผืนนี้มีความคล้ายคลึงกับธงชาติโปแลนด์และธงชาติสิงคโปร์ และเหมือนกับธงชาติโมนาโกเกือบทุกประการ แตกต่างกันที่สัดส่วนธงเท่านั้น

ภาษาทางการ

ภาษาประจำชาติและภาษาราชการ คือ ภาษาอินโดนีเซีย หรือ บาฮาซา อินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia) นอกจากนี้ยังมีภาษามลายูโปลินีเซียน และภาษาท้องถิ่นอีกกว่า 250 ภาษา

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สำคัญรองลงมาจากภาษาประจำชาติ และถือเป็นภาษาบังคับที่ในโรงเรียนมัธยม นอกจากนี้ยังใช้กันอย่างแพร่หลายในวงราชการและธุรกิจ สำหรับภาษาดัตช์ ใช้พูดกันในหมู่ผู้สูงอายุ ภาษาบาฮาซา อินโดนีเซียได้โครงสร้างและคำส่วนใหญ่มาจากภาษามลายู ประกอบด้วยภาษาท้องถิ่นอีกมากมาย ชาวอินโดนีเซียส่วนใหญ่จะพูดได้สองภาษา